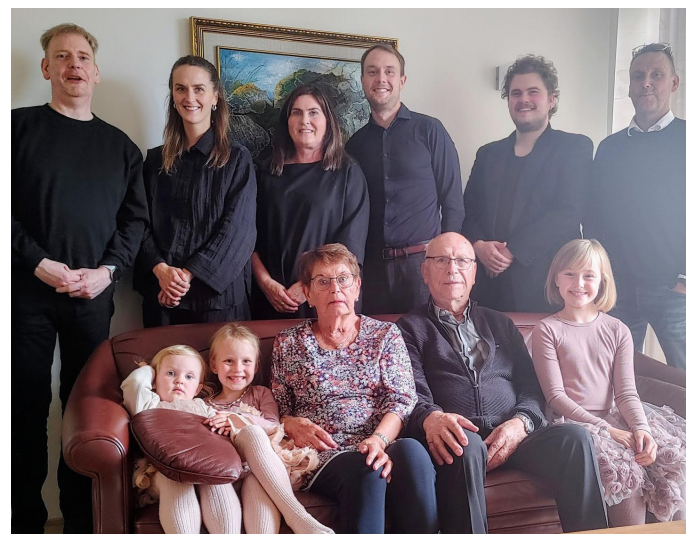
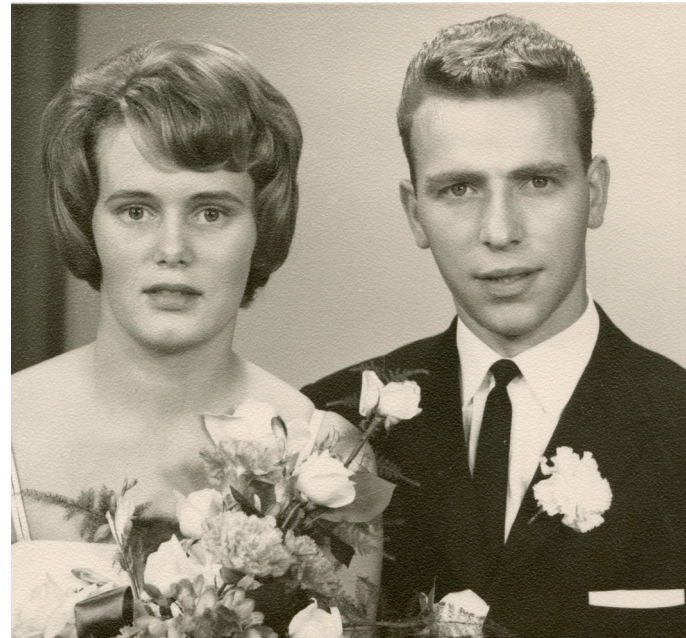

*Ástvinir þakka auðsýnda samúð og bjóða viðstöddum
að þiggja veitingar í Vinaminni að athöfn lokinni.*

*Prestur: Jón Ármann Gíslason
Organisti: Friðrik Vignir Stefánsson
Söngur: Kammerkór Akraneskirku
Einsöngur: Halldór Benjamín Hallgrímsson
Bassi: Ingþór Bergmann Þórhallsson
Umsjón útfarar: Borg útfararþjónusta*

Sálmaskrá: Leturstofan

Kristján Pétursson

f. 19. ágúst 1938 - d. 20. ágúst 2025

*Útför frá Akraneskirku
5. september 2025*

Forspil

Núna
Magnús Eiríksson

Signing og bæn

Ég er á langferð um lífsins haf
T Henry A. Tandberg/ Valdemar V. Snævaarr

Ég er á langferð um lífsins haf
og löngum breytinga kenni.
Mér stefnu frelsarinn góður gaf,
ég glaður fer eftir henni.
Mig ber að dýrðlegum, ljósum löndum,
þar lífsins tré gróa’ á fögrum ströndum
við sumaryl og sólardýrð.

Lát akker falla! Ég er í höfn.
Ég er með frelsara mínum.
Far vel, þú æðandi dimma dröfn,
vor Drottinn bregst eigi sínum.
Á meðan akker í ægi falla
ég alla vinina heyri kalla
sem fyrri urðu hingað heim.

Ritningarlestur

Minn bátur

Björn Eivdåg / Halldór Benjamín Hallgrímsson

Minn bátur er búinn
til brottfarar úr steindri vör
Með sál mína siglir hann lúinn
nú síðustu lagt er í för.

Þegar lífsbókin lokast
og landið mitt hverfur í haf
í suðrænum þey burtu þokast
ég þakka allt sem almættið gaf.

Þegar tónarnir týnast
í tómið og allt verður hljótt
og myndir og minningar sýnast
í móðu er fellur á nótt.

Ég ykkur að síðustu segi
að sitthvað ég betur gat gert
og gjarnan ég villtist af vegi
og valdi margt ámælisvert.

Ég bið fyrir byggð og fósturjörð,
ég bið fyrir gæfu og vonum.
Stattu um vinina mína vörð
og vaktu yfir dætrum og sonum.
Svo bið ég þig Guð sem gafst mér flest
geri það bljúgur í sinni.
Verndaðu hana sem var mér best
vaktu yfir ástinni minni.

Í skjólin flest fýkur,
allt fellur í gleyskunnar dá
og jarðneskri vist minni lýkur,
lokast í hinsta sinn brá.

Á ævileið áfangar vinnast
og ykkur ég sagt ykkur get jú það
að aftur svo ástvinir finnast
á öðrum og bjartari stað.

Ég bið fyrir byggð og fósturjörð,
ég bið fyrir gæfu og vonum.
Stattu um vinina mína vörð
og vaktu yfir dætrum og sonum.
Svo bið ég þig guð sem gafst mér flest
geri það bljúgur í sinni,
verndaðu hana sem var mér best
vaktu yfir konunni minni.

Minn bátur er búinn,
til brottfarar úr steindri vör.
Með sál mína siglir hann lúinn
nú síðustu lagt er í för.

Og þegar lífsbókin lokast
og landið mitt hverfur í haf
í suðrænum þey burtu þokast
ég þakka allt sem almættið gaf.

Guðspjall

Hafið lokkar og laðar
Erlent lag / Jóhanna Erlingsson

Einn ég stend við stýrið og vaki,
stjörnubjartur himinninn er.
Allt er hljótt og minn hugur sífellt fer,
heim til hennar sem kærust er mér.

Ó, hve hugljúft er hennar að minnast,
heitra faðmlaga og hamingju gnótt.
Eftirvænting um æðarnar seitlar,
ég sný áleiðis heim nú í nótt.

Því sem sjómaður sigli ég um hafið,
og af sjónum ég heim aftur sný.
Ég uni ekki lengi á landi
hafið lokkar og laðar á ný.

Ég veit að þú skilur mig vina,
ég verð að hlýða því kalli, er mér ber,
því hafið sífellt ólgar og niðar,
og ólgar líka í blóðinu á mér.

Minningarorð

Drottinn vakir

Sigurður Kristófer Pétursson / Jóhann Helgason

Drottinn vakir, Drottinn vakir
daga’ og nætur yfir þér.
Blíðlynd eins og besta móðir
ber hann þig í faðmi sér.
Allir þótt þér aðrir bregðist
aldrei hann á burtu fer.
Drottinn elskar, Drottinn vakir
daga’ og nætur yfir þér.

Löng þá sjúkdómsleiðin verður
lífið hvergi vægir þér,
þrautir magnast, þrjóta kraftar,
þungt og sárt hvert sporið er,
honum treystu, hjálpin kemur,
hann af raunum sigur ber.
Drottinn læknar, Drottinn vakir
daga’ og nætur yfir þér.

Þegar freisting mögnuð mætir,
mælir flátt í eyra þér
hrösun svo þig hendir, bróðir,
háðung að þér sækja fer,
vinir flyja - æðrast ekki,
einn er sá er tildrög sér.
Drottinn skilur, Drottinn vakir
daga’ og nætur yfir þér.

Þegar æviröðull rennur,
rökkvar fyrir sjónum þér,
hræðstu eigi, hel er fortjald,
hinum megin birtan er.
Höndin sem þig hingað leiddi
himins til þig aftur ber.
Drottinn elskar, Drottinn vakir
daga’ og nætur yfir þér.

Bæn

Vorið kemur

Valgeir Guðjónsson / Jóhannes úr Kötlum

Sunnan yfir sæinn breiða
summarylinn vindar leiða
draumalandið himinheiða
hlær og opnar skautið sitt.
Vorið kemur, heimur hlýnar,
hjartað mitt!

Gakk þú út í græna lundinn,
gáðu fram á bláu sundin
mundu að það er stutt hver stundin
stopult jarðneskt yndið þitt.
Vorið kemur, heimur hlýnar,
hjartað mitt!

Allt hið liðna er ljúft að geyma,
láta sig í vöku dreyma.
Sólskinsdögum síst má gleyma
- segðu engum manni hitt.
Vorið kemur, heimur hlýnar,
hjartað mitt!

Faðir vor

Kallið er komið

Þjóðlag frá Schlesíu / Valdimar Briem

Kallið er komið,
komin er nú stundin,
vinaskilnaðar viðkvæm stund.
Vinirnir kveðja
vininn sinn látna,
er sefur hér hinn síðsta blund.

Far þú í friði,
friður Guðs þig blessi,
hafðu þökk fyrir allt og allt.
Gekkst þú með Guði,
Guð þér nú fylgi,
hans dýrðarhnoss þú hljóta skalt.

Margs er að minnast,
margt er hér að þakka.
Guði sé lof fyrir liðna tíð.
Margs er að minnast,
margs er að sakna.
Guð þerri tregatárin stríð.

Grátnir til grafar
göngum vér nú héðan,
fylgjum þér, vinur. Far vel á braut.
Guð oss það gefi,
glaðir vér megum
þér síðar fylgja’ í friðarskaut.

Moldun

Lítu sérhvert sólarlag

Bragi Valdimar Skúlason

Sérhver draumur lifir aðeins eina nótt
sérhver alda rís en hnígur jafnan skjótt
hverju orði fylgir þögn
og þögnin hverfur alltof fljótt.
En þó að augnablikið aldrei fylli stund
skaltu eiga við það mikilvægan fund
því að tár sem þerrað burt
aldrei nær að græða grund.

Lítu sérhvert sólarlag,
sem þitt hinsta væri það.
Því morgni eftir orðinn dag
enginn gengur vísum að.

Þú veist að tímans köldu fjötra enginn flýr
enginn frá hans löngu glímu aftur snýr.
Því skaltu fanga þessa stund
því fegurðin í henni býr.

Blessun

Eftirspil

Ísland er land þitt

Magnús Þór Sigmundsson / Margrét Jónsdóttir